

FS + MT (Kau)

U z n e s e n i e

Krajský súd v Bratislave v právnej veci **žalobcu: István Lévai**, bytom Sústružnícka 4/14, 945 01 Komárno, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič, s.r.o., Poľovnícka 4, 900 27 Bernolákovo, proti **žalovanému: Slovenský zápasnícky zväz**, so sídlom Junácka 2951/6, 832 80 Bratislava zastúpený : HKP Legal, s.r.o., Križkova 9, 811 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp. zn. OK1/2017 zo dňa 24.07.2017, takto

r o z h o d o l:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 100%.

O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti uznesenia samostatným uznesením súdny úradník.

O d ô v o d n e n i e

1/ Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 06.08.2017 domáhal, aby správny súd zrušil rozhodnutie odvolacej komisie žalovaného zo dňa 24.07.2017 pod sp. zn. OK1/2017 a rozhodnutie disciplinárnej komisie žalovaného zo dňa 16.05.2017 pod sp. zn. 2016-747, ADA-2016/24-TV vo všetkých výrokoch. Ďalej sa domáhal, aby súd rozhodol tak, že disciplinárne konanie proti žalobcovi zastavil. Súčasne žiadal, aby súd zrušil aj rozhodnutie predsedníctva žalovaného zo dňa 15.05.2016 pod zn. 144/35/2016 o zastavení športovej činnosti zápasníka, a aby prikázal žalovanému rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zverejniť v súlade s pravidlami Svetového antidopingového kódexu.

2/ Žalobca sa vo februári 2016 podrobil na základe rozhodnutia ADD (Anti Doping Denmark) mimo súťažnej dopingovej kontrole. Z rozhodnutia dopingového komisára bola športovcovi odobratá vzorka „A“ moču, zaevidovaná pod č. 6115920 a bola v súlade s antidopingovými pravidlami zaslaná na analýzu akreditovanému Nórskemu antidopingovému laboratóriu v Osle. Výsledok testu preukázal, že vzorka „A“ bola pozitívna na Meldonium (skupina 54.5 Hormonálne a metabolické modulátory) a na Erythropoetín - EPO (Dopingová trieda S2, Peptidové hormóny, rastové faktory súvisiace látky a mimetiká), žalobca podal dňa 19.05.2016 vyjadrenie k výsledkom testu. Dňa 11.11.2016 zaslala Antidopingová agentúra SR výzvu prezidentovi žalovaného na prevzatie spisu prípadu porušenia antidopingového pravidla športovcom, v ktorom sa uvádza, že pozitívny výsledok vzorky „B“ sa považuje za konečný. Spis prevzal predseda disciplinárnej komisie žalovaného dňa 18.11.2016.

3/ Žalobcovi ani jeho právnomu zástupcovi nebol žiadny návrh na začatie disciplinárneho konania doručený a teda ani predmetný spis. Dňa 02.03.2017 sa uskutočnilo osobné stretnutie právneho zástupcu žalobcu s predsedom disciplinárnej komisie žalovaného v Trenčianskej Turnej a bolo žalobcovi doručené predvolanie na prerokovanie disciplinárneho previnenia na deň

16.05.2017 Penzióne Havran, Trenčianska Turná. Návrh na disciplinárne konanie nebol doručený. Disciplinárne konanie teda nemohlo byť začaté. Žalobca nemal možnosť oboznámiť sa s tým, čo mu je kladené za vinu, ani s tým ako je jeho porušenie antidopingových pravidiel kvalifikované a podľa akého hmotnoprávneho predpisu — Svetového antidopingového kódexu (ďalej len „Kódex“) či zákona. Žalobcovi bola pozastavená športová činnosť oznámením zo dňa 16.05.2016. Právny zástupca žalobcu dňa 10.04.2017 doručoval predsedovi Disciplinárnej komisie žalovaného vyjadrenie a návrh na zastavenie konania a zrušenia oznámenia o pozastavení športovej činnosti vydané dňa 16.05.2016 inou ako Disciplinárnou komisiou, teda vydané orgánom, ktorý právomoc nemal a nemá. Predmetné rozhodnutie o pozastavení športovej činnosti žalobcu je do dnešného dňa v platnosti, aj napriek tomu, že oznámenie vydal orgán, ktorý na to nemal právomoc, preto považuje celé konanie za porušenie zákona o športe, ako i Disciplinárneho poriadku žalovaného platného a účinného ku dňu konania a v neposlednom rade aj Kódexu.

4/ Disciplinárna komisia SZZ nekonala v súlade s čl. 8 Právo na spravodlivé pojednávanie a oznámenie o rozhodnutí pojednávania Kódexu, teda neodkladne a v primeranej lehote, nebol opísaný skutok a preto nebolo konanie začaté a je jediné možné zákonné riešenie, a to zastavenie disciplinárneho konania a zrušenie všetkých nadväzujúcich rozhodnutí. Zo samotného rozhodnutia nie je zjavné či bolo rozhodnuté podľa platného a účinného disciplinárneho poriadku v čase údajného spáchania disciplinárneho previnenia žalobcom zo dňa 12.02.2015. Disciplinárna komisia vo svojom rozhodnutí iba odkazuje na ustanovenie § 88 ods. 3 a § 92 ods. 1 zákona o športe, bez náležitého objasnenia použitia citovaných ustanovení. Nesúhlasil so závermi Disciplinárnej komisie v rozhodnutí a ani s výškou trestu — zákazu športovej činnosti po dobu štyroch rokov, nakoľko v predmetnom prípade je preukázané, že ku skutku pravdepodobne došlo najneskôr dňa 22.02.2016 a konanie nebolo začaté doručením návrhu žalobcovi. Napriek tomu Disciplinárna komisia konanie nezastavila a ešte aj uložila žalobcovi trest v rozpore v platným Disciplinárnym poriadkom (12.02.2015) a s § 54 ods. 4 zákona o športe. Žalobca podal proti rozhodnutiu Disciplinárnej komisie prvého stupňa zo dňa 16.05.2017 pod sp. zn. 2016-747; ADA-2016/24-TV dňa 12.06.2017 odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 24.07.2017. Žalobca výrok napadnutého rozhodnutia považujeme za nevykonateľný, nepresvedčivý a zameniteľný, nakoľko mu predchádza nepresné a neurčité označenie odvolacej komisie. Odvolacia komisia sa v dôvodoch svojho rozhodnutia nezaoberala procesnými námietkami žalobcu týkajúcich sa použitia správneho právneho predpisu a vôbec nezdôvodnila použitie predpisov zákona o športe a Kódexu. Obe komisie v odôvodnení svojho rozhodnutia výlučne vychádzali z právnych predpisov, ktoré sú jednoznačne proti žalobcovi. V prvom rade treba podotknúť, že disciplinárne konanie, ako i konanie o porušení antidopingových pravidiel podľa zákona o športe sa začína na základe návrhu. Odôvodnenie rozhodnutia sa navyše nesprávne zaoberalo vecným a skutkovým predmetom porušenia antidopingových pravidiel či Kódexu, tým skôr, že skutkové námietky v konaní pred komisiou (komisára bez identifikácie po opustení miesta odberu, bez sprievodu a neznalosťou jazyka) žalobcom ani jeho právnym zástupcom neboli vznesené. Dôvodom bolo, že ich uplatneniu bránilo procesné ustanovenie, ktorého porušenie malo za následok nemožnosť disciplinárne previnenie, ani porušenie antidopingových pravidiel, či porušenie Kódexu konštatovať, pretože disciplinárne konanie sa nemohlo začať, nemohlo sa prejednať, a ani o ňom rozhodnúť (zákon č. 372/1990 Zb. musí byť skončené do dvoch rokov).

5/ Rozhodujúcou právnou skutočnosťou nie je otázka viny alebo nevinu športovca, ale otázka procesná, spočívajúca v tom, že konanie (disciplinárne, o previnení, o priestupku, či o porušení Kódexu) muselo začať do jedného roka odo dňa, kedy bol skutok spáchaný. Odo dňa, kedy športovcovi bola preukázaná prítomnosť zakázanej látky, napríklad aj v zmysle čl. 2 bodu 2.1.1. Kódexu. Odvolací orgán v neznámom zložení tvrdil, že konanie vo veci porušenia

antidopingových pravidiel žalobcu je konaním odlišným od disciplinárneho konania, tak je zrejmé, že si zamieňa hmotnoprávne predpisy s tými, ktoré upravujú kto a ako vedie konanie o vine či nevine športovca za porušenie hmotnoprávnej normy. Zastáva názor, že konanie sa však muselo začať pri dodržaní procesnej lehoty. Začať konanie proti športovcovi bolo možné iba do jedného roka, a túto lehotu nemohol nikto zmeniť, odpustiť ani navrátiť. Napadnuté rozhodnutie, má niekoľko podstatných väd, dôsledkom ktorých je zmätočné, neúplné, nezákonné a nevykonateľné. Samotné disciplinárne konanie sa viedlo protizákonne v neprospech žalobcu, a súčasne boli jeho práva garantované Ústavou Slovenskej republiky viacnásobne a opakovane porušené. Žalobca je maďarskej národnosti a slovenský jazyk neovláda, v konaní pred komisiami žalovaného mu bolo odňaté právo na konanie v materinskom jazyku a tiež nebol ani poučený o práve zvoliť si právneho zástupcu. Samotného napadnuté rozhodnutia vôbec nebrali do úvahy a nevysporiadali sa s otázkou, na základe ktorého disciplinárneho poriadku prejednávali a následne rozhodovali vo veci. Uložený trest je v rozpore a ustanoveniami platného disciplinárneho poriadku a zákona o športe, v čase spáchania skutku, komisia nerozhodla o vine žalobcu, teda či ho uznáva vinného zo spáchania disciplinárneho priestupku alebo nie. Rozhodla len o disciplinárnom treste. Bez rozhodnutia o vine alebo nevine nie je možné uložiť disciplinárny trest, nakoľko trest sa ukladá po ustálení viny. V tejto časti je rozhodnutie zmätočné, rozporuplné a nezákonné. V ďalšej časti je rozhodnutie nepreskúmateľné vzhľadom na nedostatok odôvodnenia, čo má za následok nezákonnosť rozhodnutia a porušenia práva žalobcu na zákonné a spravodlivé prejednanie jeho priestupku. V odôvodnení rozhodnutia komisia vôbec nezdôvodnila svoj záver a preto rozhodnutie treba považovať za arbitrárne, čo je v rozpore so zásadami disciplinárneho ako i trestného konania.

6/ Z teórie športového práva vyplýva, že o disciplinárnych priestupkoch rozhodujú autonómne orgány — zvyčajne disciplinárne komisie. O dopingových priestupkoch rozhoduje čo do objasnenia skutkového stavu Antidopingová agentúra SR, a čo do sankcie národná športová organizácia (zväz) podľa svojich športových noriem. Kódexu a súvisiacich predpisov Svetovej antidopingovej agentúry (WADA), a subsidiárne podľa zákona o športe. Problematika úpravy dopingového práva bola pôvodne výlučne autonómnou záležitosťou športových organizácií a ich športových pravidiel. Až následne bola prevzatá do štátom vynúiteľných právnych noriem V podmienkach SR je problematika dopingového práva upravená primárne v zákone o športe. Zmiešaný charakter dopingovej disciplinárnej zodpovednosti — na pomedzí verejného práva a súkromného práva — naznačuje aj formulácia zákona o športe, ktorý predpokladá, že sankcie za dopingové previnenia neukladá orgán verejnej správy, ale národný zväz, ktorý pritom vychádza zo športových predpisov Svetovej antidopingovej agentúry a medzinárodných športových federácií prevzatých do svojich vnútorných predpisov (stanov a disciplinárneho poriadku). Zákon teda v súlade s medzinárodnoprávnymi záväzkami SR rozlišuje rovinu rozhodovania o vine (konštatovanú Antidopingovou agentúrou SR) a rovinu sankčnú. Kým prvá je presne vymedzená v zákone, s odkazom na zoznam látok vypracovaný WADA alebo medzinárodnou športovou federáciou a zverejňovaný pre právnu istotu aj Ministerstvom školstva SR, sankcie sú primárne v kompetencii autonómneho športového hnutia a jeho interných noriem. Iba v prípade, že takáto sankcia nie je určená, zákon sekundárne prikazuje národnému zväzu uložiť zákonnú sankciu zákazu výkonu športovej činnosti. V konečnom dôsledku teda o sankcii rozhoduje národný zväz na základe platného a účinného vnútorného predpisu (disciplinárneho poriadku). V predmetnom prípade sa tak však nestalo.

7/ Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 31.01.2018 uviedol, že Žalobca v rámci odôvodnenia žaloby tvrdí, že žalovaný nedodržiaval pravidlá ustanovené v Disciplinárnom poriadku žalovaného (najmä, že nezačal včas disciplinárne konanie). Podľa názoru žalovaného je poukazovanie na nesúlad konania žalovaného v prejednáwanej veci s ustanoveniami Disciplinárneho poriadku žalovaného celkom irelevantné, nakoľko napadnuté rozhodnutia

žalovaného neboli vydané v disciplinárnom konaní, pretože sa nepochybné jednalo o konanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel. Konanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel je totiž konaním odlišným od disciplinárneho konania a vzťahujú sa naň ust. § 92 zákona o športe a Svetového antidopingového kódexu (ďalej len „SAK“) vydaného Svetovou antidopingovou agentúrou (ďalej len „WADA“). V prípade konania vo veci porušenia antidopingových pravidiel teda jednoznačne ide o konanie *sui generis*, ktoré nemožno porovnávať s bežným disciplinárnym konaním, ani na neho nemožno vzťahovať pravidlá (hmotnoprávne ani procesnoprávne), ktoré sa vzťahujú na disciplinárne konanie. V disciplinárnom konaní totiž jednotlivé národné športové zväzy (resp. ich príslušné komisie) prejednávajú disciplinárne previnenia športovcov, ktoré nesúvisia s porušovaním antidopingových pravidiel.

8/ Skutočnosť, že vo veci porušenia antidopingových pravidiel v tomto prípade rozhodovala v prvom stupni disciplinárna komisia žalovaného nemá taktiež žiadnu relevanciu vo vzťahu k charakteru konania. Žalovaný mohol menovať členov komisie v súlade s ust. § 92 ods. 1 zákona o športe, pričom nie je podstatné, akým názvom túto komisiu označil. Žalobca vo svojej argumentácii evidentne opomenul skutočnosť, že v danej veci sa nejedná o disciplinárne konanie, ale o konanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel, a preto sa s jeho argumentáciou ohľadne údajného porušovania disciplinárneho poriadku žalovaného, preto s tvrdením žalobcu sa nestotožňuje.

9/ Žalovaný poukázal na čl. 17 SAK, z ktorého je nesporná 10. ročná premlčacia doba a mohla začať plynúť najskôr dňa 22.02.2016 (čas podrobenia sa žalobcu dopingovej kontrole v Dánsku) a teda uplynúť by mohla najskôr dňa 22.02.2026. Z uvedeného je nepochybné, že konanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel mohlo byť voči žalobcovi začaté do 22.02.2026, preto s jeho argumentáciou uvedenou v žalobe nesúhlasil žalovaný.

10/ Žalovaný uviedol, že žalobca počas celého priebehu konania vo veci porušenia antidopingových pravidiel ani len čiastočne nespochybnil závery komisií žalovaného resp. iných príslušných inštitúcií (napr. Antidopingovej agentúry SR) z vecného hľadiska, t.j. z hľadiska porušenia antidopingových pravidiel. Žalobca opakovane spochybňuje rozhodnutia príslušných komisií žalovaného výlučne z procesnej stránky. Aj vzhľadom na túto skutočnosť je nesporné, že žalobca sa dopustil porušenia antidopingových pravidiel, čo bolo potvrdené aj príslušným medzinárodným certifikovaným laboratóriom, na základe čoho žalovaný bol povinný voči žalobcovi aplikovať príslušnú sankciu v podobe zákazu športovej činnosti. Žalobca bol o jednotlivých úkonoch v konaní vo veci porušenia antidopingových pravidiel zo strany žalovaného riadne informovaný, o čom svedčia, okrem iného aj poštové doručky nachádzajúce sa v predložennom administratívnom spise, ako aj elektronická komunikácia medzi predsedom Disciplinárnej komisie a žalobcom. Právny zástupca žalobcu sa osobne zúčastnil na zasadnutí Disciplinárnej komisie dňa 02.03.2017 a následne listom zo dňa 11.05.2017 právny zástupca žalobcu objasnil svoje dôvody, pre ktoré sa odmieta spolu so žalobcom zúčastniť pojednávania pred Disciplinárnou komisiou žalovaného nariadeného na 16.05.2017. Konanie Predsedníctva, Disciplinárnej, ako i Odvolacej komisie žalovaného bolo plne v súlade s požiadavkami upravenými v ust. § 92 a 93 zákona o športe a s ust. čl. 8 a 13 SAK.

11/ K zákonnosti a správnosti napadnutého rozhodnutia žalovaný poukazuje na vyjadrenie Antidopingovej agentúry Slovenskej republiky (ďalej ako „SADA“) zo dňa 29.06.2017, v rámci ktorého sa SADA vyčerpávajúcim spôsobom vyjadrila k predmetnému konaniu vo veci porušenia antidopingového pravidla žalobcom a k odvolaniu žalobcu zo dňa 01.06.2017 (čl. 110 administratívneho spisu).

12/ Podľa názoru žalovaného žalobca v rámci podanej žaloby relevantným spôsobom neodôvodnil svoj záver o tom, že žalovaný je orgánom štátnej správy (to isté platí aj pre prípadné

tvrdenie žalobcu, že žalovaný je orgánom verejnej správy). Žalovaný sa domnieva, že je subjektom súkromného práva, a preto nevidí dôvod resp. právny podklad na to, aby boli jeho rozhodnutia preskúmané v rámci správneho súdnictva. Jediným orgánom, ktorý je v zmysle ustanovení SAK oprávnený preskúmať jeho rozhodnutia vydané v konaní vo veci porušenia antidopingových pravidiel, je Športový arbitrážny súd so sídlom v Lausanne, Švajčiarska konfederácia (ďalej ako „CAS“). Pokiaľ teda žalobca nesúhlasil s napadnutým rozhodnutím žalovaného a považoval ich za nesprávne a/alebo nezákonné, mohol a mal sa obrátiť na CAS a požiadať ho o jeho preskúmanie.

13/ Žalovaný zastáva názor, že v zmysle ust. § 6 SSP v tomto konaní nie je daná právomoc správnych súdov SR, ako ani na rozhodnutie, že disciplinárne konanie proti žalobcovi sa zastavuje a zároveň sa na žalovaného nevzťahuje ani ust. § 4 SSP, a preto nie je pasívne vecne legitimovaným subjektom pre toto konanie, nakoľko ho nemožno považovať za orgán verejnej správy, a to obzvlášť v prípadoch, kedy žalovaný rozhoduje v konaní vo veci porušenia antidopingových pravidiel. Žalovaný je toho názoru, WADA a CAS ako medzinárodné organizácie/tribunály (v prípadoch konaní vo veci porušenia antidopingových pravidiel športovcami registrovanými u žalovaného) delegovali svoju právomoc na rozhodovanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel na SADA a žalovaného. Preto jedinými nadriadenými inštitúciami SADA a žalovaného sú v konaniach vo veci porušenia antidopingových pravidiel výlučne práve WADA a CAS.

14/ Žalovaný je toho názoru, že správne súdy SR nemajú právomoc preskúmať jeho rozhodnutia vydané v konaniach vo veci porušenia antidopingových pravidiel. Taktiež označenie správnej žaloby ako žaloby vo veciach správneho trestania považuje žalovaný za celkom nedôvodné, bez opory v právnych predpisoch (§ 194 ods. 1 SSP). Žalovaný navrhol s poukazom na ním uvedené skutočnosti, že v prejednávanej veci : sa nejednalo o disciplinárne konanie, ale o konanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel podľa § 92 zákona o športe, mohlo byť voči žalobcovi začaté konanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel do 22.02.2026, a teda premlčacia doba neuplynula, bolo konanie orgánov/komisií žalovaného plne v súlade s požiadavkami upravenými v ust. § 92 a 93 zákona o športe, ako aj v súlade s ust. čl. 8 a 13 SAK, správne súdy Slovenskej republiky nemajú právomoc preskúmať rozhodnutia žalovaného vydané v konaniach vo veci porušenia antidopingových pravidiel, a preto navrhol v zmysle § 190 SSP žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

15/ Žalovaný dňa 08.06.2018 doručil súdu doplnenie jeho vyjadrenia k žalobe a uviedol, že sa dozvedel nové skutočnosti podporujúce jeho argumenty prezentované vo vyjadrení, ktoré jednoznačne potvrdzujú záver, že správna žaloba nebola podaná dôvodne. Dáva do pozornosti súdu Rozsudok Vysokého správneho súdu Chorvátskej republiky zo dňa 22.11.2017 (ďalej ako „Rozsudok VSS HR“), v ktorého odôvodnení VSS HR vyslovil jednoznačný záver o tom, že konanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel je konaním *sui generis*. VSS HR taktiež potvrdil námietku žalovaného o tom, že rozhodnutia vydávané vo veci porušenia antidopingových pravidiel nie sú rozhodnutiami vydávanými v disciplinárnom konaní. Rozhodnutia vydávané vo veci porušenia antidopingových pravidiel teda nemôžu byť predmetom správneho sporu, čím jednoznačne podporujú argumentáciu žalovaného o tom, že správne súdy SR nemajú právomoc preskúmať rozhodnutia žalovaného vydané v konaniach vo veci porušenia antidopingových pravidiel.

16/ Žalovaný uviedol, že argumenty žalobcu analogicky pripodobňujúce konanie vo veci porušenia antidopingových pravidiel ku trestnému konaniu sú zásadne nesprávne a neopodstatnené. V konaní vo veci porušenia antidopingových pravidiel sa totiž viaceré zásady typické pre trestné konanie vôbec neuplatňujú, a to najmä: 1/ zásada *ne bis in idem*, 2/ zásada objektívnej zodpovednosti športovcov za porušovanie antidopingových pravidiel, 3/ neplatí

zásada prezumpcie neviny. Žalovaný zotrúva na svojich tvrdeniach uvedených vo vyjadrení k žalobe a navrhuje žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

17/ Dňa 03.07.2018 obdržal správny súd stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 08.06.2018, v ktorom uviedol, že doplnenie vyjadrenia žalovaného nijakým spôsobom nepreukázalo, že došlo minimálne k spravodlivému konaniu žalovaného voči žalobcovi, čo je základná podmienka konania vo veci v súlade s Kódexom. žalovaný svojim konaním nedodrúuje základné ľudské práva, zákon o športe, vlastné smernice a ani Kódex. Žalobca trvá na podanej žalobe a stále namieta, že každé konanie, pojednávanie, ale aj rozhodnutie môže byť vykonané len podľa pravidiel športového zväzu, zákonných ustanovení alebo medzinárodnej úpravy. Poukázal na Slovenskou republikou prijatého Dohovoru proti dopingu Rady Európy, nadväzne na prijatie Kódexu najmä na čl. 7 bod 2 Dohovoru a napriek tomu konal v rozpore a svojim rozhodovaním nedodrúal jeho znenie. Ďalej dodal, že Kódex stanovuje univerzálne pravidlá pri riešení porušení antidopingových pravidiel, no udelenie sankcie ponecháva v plnej kompetencii športových zväzov, pri dodržaní jeho vnútorných smerníc a procesných postupov. Naďalej trvá na uplatňovaní aj princípov trestného práva, kde pri nedodržaní procesných postupov dochádza k celkovému zneplatneniu sankcií.

18/ Úlohou súdu bolo preskúmať zákonnosť rozhodnutia disciplinárnej komisie Slovenského zápasnickeho zväzu č. 2016-747, ADA-2016/24-TV zo dňa 16.05.2017 vo veci porušenia antidopingového pravidla – prítomnosť zakázanej látky v zmysle čl. 2 bodu 2.1.1 Svetového antidopingového kódexu Istvánom Lévaioim, ktorým v súlade so Svetovým antidopingovým kódexom komisia ukladá Istvánovi Lévaiovi zákaz športovej činnosti po dobu štyroch rokov za porušenie čl. 2.1 – porušenie antidopingových pravidiel – prítomnosť zakázanej látky alebo metabolitov, alebo markerov vo vzorke športovca. Zákaz športovej činnosti začína plynúť dňom 15.05.2016, ktoré bolo napadol žalobca odvolaním. Odvolacia komisia Slovenského zápasnickeho zväzu rozhodnutím sp. zn. OK1/2017 zo dňa 24.07.2017 odvolanie športovca Istvána Lévaia zo dňa 01.06.2017 v plnom rozsahu zamietla ako nedôvodné a potvrdila Rozhodnutie orgánu prvého stupňa zo dňa 16.05.2017 a zaviazala športovca na náhradu trov prvého a druhého stupňa v plnom rozsahu. Rozhodnutie bude v súlade s pravidlami Svetového antidopingového kódexu zverejnené. Zároveň aj zrušenia Oznámenia o pozastavení športovej činnosti v zápasení za porušenie antidopingového pravidla v roku 2016 predsedníctva Slovenského zápasnickeho zväzu zo dňa 16.05.2016.

19/ Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

20/ Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie administratívnym konaním postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.

21/ Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie rozhodnutím orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

22/ Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súde v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných

zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23/ Podľa § 18 ods. 1 SSP, ak správny súd zistí, že vec nepatrí do právomoci súdov, konanie zastaví; ak možno zistiť iný orgán, do ktorého právomoci vec patrí, správny súd mu vec po zastavení konania uznesením postúpi.

24/ Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

25/ Podľa § 4 SSP, orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú

- a/ orgány štátnej správy,
- b/ orgány územnej samosprávy, ktorými sú obce, mestá, a v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti a samosprávne kraje,
- c/ orgány záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
- d/ právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
- e/ štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

26/ Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 440/2015 Z.z. športovou organizáciou je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti alebo cieľom činnosti je športová činnosť; športovou organizáciou nie je orgánom verejnej správy.

27/ Správny súd v prvom rade skúmal, či sú splnené všetky procesné podmienky, za ktorých môže vo veci konať a rozhodnúť. V rámci skúmania svojej právomoci sa správny súd musel vysporiadať predovšetkým s tým, či napadnuté rozhodnutie žalovaného vydané podľa 88 ods. 3 zákona č. 440/2015 Z.z. v rámci opatrenia proti dopingmu majú charakter rozhodnutia orgánu verejnej správy vydaného v rámci administratívneho konania, ktoré je preskúmateľné v správnom súdnictve. Súd pritom dospel k záveru, že vec nepatrí do právomoci súdov, pričom sa jedná o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, pre ktorý je nevyhnutné konanie zastaviť.

28/ Správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, pričom rozhodnutie orgánu verejnej správy je v Správnom súdnom poriadku vymedzené ako akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a ktorý zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka. Administratívnym konaním je potom postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. Z uvedeného je zrejmé, že v správnom súdnictve nie je možné preskúmať iné právne akty, než tie, ktoré boli vydané orgánom verejnej správy v rámci administratívneho konania.

29/ Napadnuté rozhodnutia žalovaného nemožno považovať za rozhodnutia orgánu verejnej správy vydané v rámci administratívneho konania, ktoré by podliehali prieskumu v

správnom súdnictve, pretože, orgán, ktorý ich vydal nie je podľa § 8 ods. 1 zákona č. 440/2015 Z.z. orgánom verejnej správy. Z uvedeného možno jednoznačne dospieť k záveru o tom, že žalovaného nie je možné považovať za orgán verejnej správy, ktorého legálna definícia pre účely správneho súdnictva je obsiahnutá v § 4 SSP. Rovnako je možné uzavrieť, rozhodnutie žalovaného, ktorej predmetom činnosti alebo cieľom činnosti je športová činnosť nie je rozhodnutím orgánu verejnej správy vydaným v administratívnom konaní, ktorým by sa zasahovalo do práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Správny súd tak v uvedenom konaní zistil neodstrániteľný nedostatok podmienky konania spočívajúci v nedostatku právomoci súdov vec prejednať a rozhodnúť v nej. Z uvedeného dôvodu súd konanie v súlade s § 18 ods. 1 SSP zastavil.

30/ O práve účastníkov konania na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 170 písm. b/ SSP tak, že žiadnemu z účastníkov konanie nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže konanie bolo zastavené.

31/ Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

P o u ě n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 439 ods. 2 písm. d/ SSP).

V Bratislave, dňa 11.12.2018

JUDr. Viera Šebestová
predsedníčka senátu

JUDr. Dáša Filová
členka senátu

Mgr. Marián Degma
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Renáta Ambrózyová